

DE PAPEGAAI MOET GETUIGEN

(Raphael in den Zeugenstand)

Blijspel in drie bedrijven

door

HORST HELFRICH

vertaling

Jan Droog

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE PAPEGAAI MOET GETUIGEN (RAPHAEL IN DEN ZEUGENSTAND)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HORST HELFRICH** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 2003 By Horst Helfrich
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

JOSEF GROSVELD - rechter

WILLEM ZILVERBERG - officier van justitie

LODEWIJK LEMSTRA - verdediger

NORA STORM - beklaagde

DESI WOLF - eerste getuige

HENDRIKA BOUWMEESTER - tweede getuige

GRAUSTRRA - gerechtsbode

MEVROUW SNURKEL - griffier

DECOR:

Rechtszaal

- een tafel voor de rechter en de officier van justitie
- een tafel voor de verdediger
- een getuigenbank

N. B. er is geen beklaagde (dat is in feite de papegaai) in de zaal aanwezig , dus geen beklagdenbank.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

GRAUSTRA: *(komt van links op, gaat naar de tafel rechts en legt de akten die daar liggen netjes op elkaar. Hier en daar veegt hij wat stof af. Hij ziet dan, dat het portret van de bekende rechter Gradaus scheef hangt en hangt het weer recht)* Geen wonder, vriendje, dat je je afwendt bij al die rotzooi die hier verkocht wordt. En dat gebeurt elke dag. Wij hebben 't tenminste goed, omdat wij meer dan eens vrij hebben. Maar jij? Jij hangt jaar in jaar uit op dezelfde plaats. Je zou je es moeten laten verhuizen naar een museum bijvoorbeeld. Daar is het rustig. Nu ja, er komen natuurlijk wel een hoop mensen, maar overigens ben je daar goed onderdak. Ik zal wel es een goed woordje voor je doen. *(hij zet de stoelen achter de tafel van de rechter netjes, is ontevreden en moppert)* Mijn hemel! Dat wordt weer een dag vandaag. 't Is elke keer hetzelfde: dan hebben ze de avond van te voren, als van dorst omkomend vee in het café gezopen. Iedere tweede woensdag organiseren ze een drinkgelag als een aandenken aan Koning Willem III, alsof ze met hem getrouwd waren... Daar fiedelt officier Zilverberg op z'n ouwe viool zo onherkenbaar "Eine kleine Nachtmusik", dat van de honden en katten in de kroeg bij bosjes de haren uitvallen. Die zien er dan ook zo kaal geplukt uit, dat men ze zo in de pan zou kunnen braden. *(hij loert naar alle kanten om te zien of er niemand aankomt, gaat dan achter de tafel van de rechter staan en haalt onder de stapel archief-mappen een zwarte baret tevoorschijn die hij opzet)* Ik zie hem vóór me, die ouwe Gros. Die zouden ze met pensioen moeten sturen, deze aftandse rechter die maar kletst. *(hij steunt met beide handen op de tafel en begint overdreven plechtig pratend, rechter Grosveld na te doen)* Op grond van de getuigenverklaringen en het onomstotelijke bewijsmateriaal, alsmede onder in achtnaam van de doorgesneden keel van de onderhavige armzalige overledene of exacter geformuleerd, van de in tweeën gedeelde, veroordeel ik u tot een levenslang verblijf in een isoleercel van de gevangenis.

Scène 2

Grosveld komt ongemerkt van de rechterzijde binnen in zwarte toga gekleed en met akten onder de arm terwijl Graustra de laatste woorden spreekt.

GRAUSTRA: *(nog altijd Grosveld imiterend)* Hebt u daarop nog iets te zeggen?

JOSEF: *(nog slaperig)* Ja, als je niet onmiddellijk je grote mond houdt en binnen een seconde van mijn plaats afgaat, kun je je weer gaan aanmelden voor de Bijstand.

GRAUSTRA: Dat is niet te doen. Eerwaarde, ik kan nooit in één seconde naar de Bijstand lopen.

JOSEF: *(loom en langzaam)* Hoe vaak moet ik je nog zeggen, dat ik hier de rechter ben en niet een kerkelijke hoogwaardigheids-bekleder.

GRAUSTRA: Dat zeggen uw collega's ook altijd: Grosveld is geen waar-digheidsbekleder.

JOSEF: *(richt zich met zijn laatste krachten op)* En nou is 't genoeg! Ga op je eigen plaats staan en neem dat gekke ding van je kop.

GRAUSTRA: Dus hoef ik niet in de Bijstand. En dat gekke ding is uw baret. *(zet die af en legt hem voor Grosveld op de tafel. Gaat dan op zijn plaats zitten)*

JOSEF: *(gaat achter de tafel staan, legt de akten vóór zich neer en gaapt. Hij slaat een map open en begint met half geopende ogen te lezen. Daarbij zakt zijn hoofd enkele malen voorover; hij wordt echter af en toe weer wakker als hij zich plotseling opricht, totdat zijn hoofd weer langzaam op de stapel akten zinkt. In deze toestand valt hij luid snurkend in slaap. Daarbij trekt hij doorlopend met de armen)*

GRAUSTRA: Mijn hemel! Nu zaagt hij ook nog de laatste gezonde sparrenbomen om.

Scène 3

Willem betreedt in zwarte toga en baret, kennelijk vermoeid, met akten onder de arm van links het toneel en gaat gapend achter de tafel zitten. Hij legt de akten voor zich neer en kijkt met half gesloten ogen voor zich uit. Na een poosje ontdekt hij pas de naast hem slapende Grosveld.

GRAUSTRA: *(legt de wijsvinger aan de mond)* Hij is bezig met het omzagen van bomen.

WILLEM: Wat?

GRAUSTRA: Hij verkleint momenteel het bestand van naaldbomen in het bos.

WILLEM: Graustra, het onderscheid tussen een eerwaardige rechter en een houthakker schijnt je heel wat moeilijkheden te bereiden. *(hij tikt Grosveld aan)* Josef! Josef! *(luid)* Sepp!!

JOSEF: *(springt geschrokken op; volledig in de war)* "In naam van het volk spreek ik het volgende oordeel uit..."

WILLEM: Josef!

JOSEF: *(kijkt opzij, nog niet helemaal wakker)* Protest afgewezen!

WILLEM: *(schudt hem aan de arm)* Josef, word wakker!

JOSEF: *(richt met moeite het hoofd op)* Ik kom... waarheen?

WILLEM: *(energiek)* Je moet tot je zelf komen!

JOSEF: Allemachtig! Waar ben ik dan?

WILLEM: In de raadkamer van het kantongerecht. Je bent in slaap gevallen.

JOSEF: Ingeslapen? Was ik dan niet thuis?

WILLEM: Weet ik veel waar jij was. In ieder geval waren we 's nachts beiden uit het café weggegaan.

JOSEF: Uit het café? Ik kan me daar niks van herinneren. In ieder geval heb ik dorst.

WILLEM: Geen wonder. Bij al die brandewijn die je gedronken hebt. Gedronken? Achterover geslagen.

JOSEF: Achterover geslagen?

WILLEM: Met gewoon drinken had dat niets meer te maken.

JOSEF: *(geschrokken)* Was 't weer veel?

WILLEM: Op de bruiloft van een landgoedbezitter zou waarschijnlijk de jenever op zijn geraakt.

GRAUSTRA: En daar is die nog wel in mandflessen te krijgen.

JOSEF: *(kreunend)* Hou jij je erbuiten, Graustra.

GRAUSTRA: Wie moet dan later hier de sporen van uw nachtelijk drinkgelag opruimen als u weer es misselijk bent.

WILLEM: Het meeste had hij godzijdank al in de nacht geloosd.

JOSEF: *(gapend)* Die ellendige zure wijn! Het is net of ik een vlamme bunsenbrander in m'n keel heb.

WILLEM: *(eveneens gapend en niet helemaal fris)* Een wat?

GRAUSTRA: *(met nadruk)* Bunsenbrander?

WILLEM: Dus een gasbrander?

JOSEF: *(jammerend)* Ja, zo zou je het ook kunnen zeggen. Mijn keel brandt zo hevig, dat ik met mijn adem een paasvuur aan alle kanten

tegelijk zou kunnen aansteken.

WILLEM: Ben je nou gek? Nu in september.

JOSEF: Dan bijvoorbeeld een bosbrand.

WILLEM: Dat past beter in de rangschikking van een eventueel mogelijke waarschijnlijkheid.

JOSEF: Allemachtig, wat praat jij opgeblazen onzin. Als jij gisteren die zure wijn door je keel gegoten had, had je nu niet dat gezwollen juristengezwam over je lippen kunnen krijgen. Maar jij hebt natuurlijk zoals altijd je gewone biertjes gedronken.

WILLEM: Gewone biertjes? Dat is edel gerstennat. Hoe zei Goethe het ook weer? De mens moet edel zijn, hulpvaardig en goed.

JOSEF: Dat zei die van de mensen; maar van het brouwsel heeft ie niets gezegd.

WILLEM: Gezegd niets, maar hij had er zeker ook van gedronken.

GRAUSTRA: Goethe heeft wijn gedronken. In de wijn zit de waarheid en dientengevolge en derhalve nemen de bier drinkende juristen het met de waarheid niet altijd voor de volle honderd procent zo nauw.

WILLEM: Graustra, ik waarschuw je. Je weet wat er voor straf staat op laster.

GRAUSTRA: Ga terug naar af, dan kom je niet in de gevangenis. Dat is niet van Goethe, maar van het Monopoly –spel.

JOSEF: (*praat voor zich heen*) Potverdikkie, dat zal me een mooie behandeling worden, als nou al over Goethe gepraat wordt.

WILLEM: Het moet jou als rechter toch niet ontgaan zijn, dat mijn citaten van beroemde dichters niet zelden jouw vonnis hebben beïnvloed.

JOSEF: (*ironisch*) Kunt u, heer officier, die zo thuis bent in de literatuur, mij een voorbeeld noemen?

WILLEM: O ja zeker, mijn beste Josef, destijds de “Faust” van Goethe.

GRAUSTRA: Wat? Goethe heeft toegeslagen?

WILLEM: O, oen, Faust is een stuk van Goethe.

GRAUSTRA: Goed, maar van wie moet dan de Faust zijn, als het geen stuk van hem zou zijn?

WILLEM: Jij bent ook niet verder gekomen dan de sprookjes van de gebroeders Grimm. Maar nu hou je je snavel. Ik wil van jou niks meer horen.

JOSEF: In welke zaak was het dan, dat mijn vonnis beïnvloed was door uitspraken van bekende dichters?

WILLEM: Dat was de moordzaak van Schmalz tegen Schmand. Daar wilden ze toch een ouwe man een snelle rit naar het hiernamaals bezorgen en toen maakten ze ruzie over de manier waarop ze hem van kant wilden maken.

JOSEF: En wat had dat nou te maken met slimme citaten?

WILLEM: Jij hebt toen Schmand veroordeeld.

JOSEF: En waarom dan?

WILLEM: Hij gebruikte namelijk het citaat: "Er zijn genoeg woorden gewisseld, laat ons eindelijk eens daden zien." Dus had hij waarschijnlijk toch die oude man de nek omgedraaid.

JOSEF: Weet je 't zeker?

WILLEM: Nou moet je toch es die Josef Grosveld horen! Hij veroordeelt Schmand en vraagt mij of ik zeker van mijn zaak was.

JOSEF: Misschien waren we die avond tevoren ook wel in het café geweest!

GRAUSTR: U hebt 't beiden mis, heren. Schmand versus Schmalz ging over 't gevecht met de schep, toen zij beiden het graf van hun grootmoeder wilden openen. Daarbij werd niet de nek van het dodelijke slachtoffer Schmalz omgedraaid, maar alleen maar zijn achterhoofd geraakt.

WILLEM: Dan zal het vandaag wel een vrolijke boel worden met die papegaai.

JOSEF: Papegaai? In jouw hersens gist geloof ik ook nog het gerstenat na.

WILLEM: Daarom gaat het nou juist wel in de volgende zaak.

JOSEF: Moet ik een papegaai achter de tralies brengen? Maar dat is toch niets bijzonders. Die zit immers toch al in een kooi.

WILLEM: Weet je wat jij volgens mij moet doen? Een kop sterke koffie vóór het proces drinken.

JOSEF: Uitstekend idee, Willem. *(hij pakt van onder de stapel archiefstukken vandaan een fles jenever en wil die aan de mond zetten)*

WILLEM: *(trekt hem de fles uit handen)* Ben je nou gek geworden. Blijf van die brandewijn af, anders hebben we straks weer een bezopen rechter die de getuigen veroordeelt tot gevangenisstraffen en de beklaagde de reiskosten vergoedt en hem ook nog een daggeld toekent. *(hij neemt zelf een slok)* Dat is je reinste bocht! *(neemt nog een slok)* Nee, dat is onverdunde petroleum.

JOSEF: Petroleum? Zei je petroleum? Dan heb ik weer de koffie in de hanglamp gegoten.

WILLEM: *(kreunend)* O hemel, jouw geklets zal dat van een sprekende papegaai nog in de schaduw stellen.

JOSEF: Je bedoelt de aangeklaagde papegaai?

WILLEM: *(sarcastisch)* Nee, ik bedoel Sinterklaas die driemaal getrouwd is en er een ooievaar op nahoudt om kinderen te kunnen krijgen. Nou goed?

JOSEF: *(totaal verbijsterd)* Mag dat zo maar? Mag je een ooievaar

houden?

WILLEM: (*luid steunend en jammerend*) Waarom heb ik nou vandaag uitgerekend weer met jou dienst!!

Scène 4

LODEWIJK: (*verdediger Lemstra betreedt van de rechterzijde het toneel; ook hij gaapt*) Goeie morgen!

WILLEM: Ook goeie morgen. Heeft de verdediger hedenmorgen tenminste een heldere kop? Zo niet, dan kunnen wij deze zaak winnen.

LODEWIJK: Mijn kop is helaas een beetje beschadigd, mijne heren juryleden.

WILLEM: (*tot Grosveld*) De overwinning ligt voor ons voor het grijpen, want hij ziet ons voor juryleden aan!

LODEWIJK: Neem me niet kwalijk. Ik ben een beetje in de war. Iemand heeft mij vannacht op straat een keiharde klap gegeven.

WILLEM: Gossiemijsne! En wie was de dader?

LODEWIJK: Ik kreeg een verschrikkelijke klap op m'n kop en toen ging het licht uit.

WILLEM: Het werd donker? Lieve hemel, waren je ogen beschadigd?

LODEWIJK: Nee, door de hevige botsing met een lantaarnpaal moet aan het bovineind de lamp kapot gesprongen zijn, want ik kreeg op hetzelfde ogenblik een fijne regen van glassplinters op m'n hoofd.

GRAUSTRA: Dit keer was het tenminste de straatverlichting. Toen hij na het laatste drinkgelag op de weg naar huis ruzie ging maken met een brievenbus van de Posterijen en telkens op de gleuf bleef slaan, schreeuwend, dat-ie z'n bek moest houden, was dat een aanzienlijke beschadiging van staatseigendom.

WILLEM: Ook bij hem speelt het nachtelijk vuurwater nog door de hersenen; Josef heeft zelfs een gasbrander in de keel.

LODEWIJK: O, dat komt goed uit. Mijn waterleiding lekt al enige dagen. Dat kost een hoop water. Hij zou dus mooi het gat kunnen dichtlassen.

JOSEF: Ja, spotten jullie maar met de brand in mijn gloeiende keel.

LODEWIJK: Oei, wat was 't weer laat. Ik ga niet meer mee naar 't café.

WILLEM: Het was jouw idee en jij hebt ons uitgenodigd.

LODEWIJK: Dan moet ik gisteren wel een allerberoerdste dag gehad hebben. Nou begrijp ik ook, hoe het komt dat mijn portefeuille er uitziet alsof hij aan tering lijdt.

WILLEM: Die zag er al zo erbarmelijk uit, toen wij nog pas het café binnenkwamen. Je hebt de vertering tenminste laten opschrijven.

JOSEF: Alweer! Binnenkort zit hij nog vóór ons in de beklagdenbank.

Ik hoor officier Willem al: (*hij oreert overdreven*) Beklaagde Lemstra, u wordt ten laste gelegd, dat u door het voortdurend laten opschrijven van uw verteringen in het café, niet alleen tot over uw oren in de schuld bent geraakt, maar ook de rechtschappen advocaten en strafpleiters in een slecht daglicht heeft gesteld.

LODEWIJK: Als ik jou was, zou ik maar een beetje op mijn woorden letten. Jij hebt er toch het meeste van geprofiteerd.

Scene 5

GRAUSTRA: (*staat op en wijst op de klok*) Excuseert u mij, dat ik de heren onderbreek, maar de opgeroepen worden beslist ongeduldig.

JOSEF: Graustra, Graustra, als ik dat hoor – “opgeroepen” - zeg ik, dat je je een beter Bokavulair moet aanwenden.

WILLEM: Vocabulare, heer Grosveld, vocabulaire noemt men dat.

GRAUSTRA: Ik verzoek om een beetje begrip. Maar als de heer rechter 't niet weet, hoe zou ik 't dan moeten weten? Nu dan, de vocabulairen in de hal worden ongeduldig.

LODEWIJK: (*jammerend*) O m'n hemel!

GRAUSTRA: Het is al kwart over tien. Ze waren voor 10 uur opgeroepen – eh ze zijn voor tien uur gevocabulaird.

WILLEM: (*met nadruk*) Het heet gedagvaard. Voor 10 uur gedagvaard.

GRAUSTRA: (*mompelt, terwijl hij op z'n plaats gaat zitten*). Wat moeten die kerels gisteren weer gezopen hebben!

JOSEF: Wat staat er op de rol vanmorgen.

WILLEM: (*met nadruk*) Ik heb je toch al gezegd, dat het gaat om de zaak van de papegaai. De documenten liggen voor je.

JOSEF: (*een beetje onnozel*) Papegaai? (*plotseling geïnteresseerd*) Papegaai? De beklagde is een papegaai?

WILLEM: Nee, dat is zijn eigenares. Men had, naar men zegt, 's nachts onfatsoenlijke liederen gehoord.

JOSEF: En wat had die vogel daarmee te maken, als zijn oudje vieze liedjes zingt?

LODEWIJK: (*gepikeerd*) Ik vind de betiteling “oudje” niet juist. Tenslotte is zij mijn opdrachtgever en bovendien was zij het niet die gezongen had, maar haar papegaai.

JOSEF: Dat gesnauwde en gevederde beest kan zingen?

WILLEM: Dat kun je tenminste uit de aanklacht opmaken.

JOSEF: En komt dat beest in de beklagdenbank?

WILLEM: Je kunt toch geen vogel in de beklagdenbank laten plaatsnemen

JOSEF: Dat klopt; er is geen stang waarop gevleugelden kunnen zitten.

GRAUSTRA: *(opstaand)* Mag ik nog eens de heren erop attenderen, dat degenen die in de gang wachten door de kou kunnen worden bevangen.

JOSEF: Het ouwe liedje. Plotselinge koortsaanval en dus niet in staat om verhoord te worden.

LODEWIJK: Meneer Graulich bedoelt natuurlijk, dat die mensen ongeduldig, onrustig worden. We moeten nu wel met de zitting beginnen.

JOSEF: Hierbij open ik de zitting *(hij graait in de stukken)* Om wie gaat 't eigenlijk?

WILLEM: *(haalt uit de stukken die voor Grosch op tafel liggen, documenten te voorschijn en slaat daarvan de eerste bladzijde open)* Hier het dossier Storm.

JOSEF: Is dat de papegaai?

WILLEM: Verdorie Josef ...excuus de zitting is al geopend..... Lieve hemel, mijnheer Gros. Dat is de eigenares. Zij is de beklagde, mevrouw Nora Storm.

JOSEF: Dan beginnen we. Graulich, laat de beklagde Storm binnen.

GRAUSTRA: Beklaagde Storm naar binnen. Uitstekend. *(loopt naar de deur, doet die openen en roept)* Beklaagde Storm, naar binnen!

JOSEF: Graulich, hoe vaak moet ik je nog zeggen, dat je niet de aanduiding "beklaagde" bezigt als je ze in de hal oproept.

GRAUSTRA: Niet bezigen. Juist! *(roept weer naar buiten)* Storm naar binnen!

JOSEF: *(verstoord)* Potverdikkie Graustra. "Mevrouw, moet dat zijn Mevrouw".

GRAUSTRA: *(opnieuw roepend)* Mevrouw naar binnen!

JOSEF: *(met de handen in 't haar)* Ik word nog es gek! Je hoort de dame naar binnen te roepen met "mevrouw Storm".

GRAUSTRA: Met mevrouw Storm. Komt in orde. *(opnieuw roept hij)* Mevrouw en mevrouw Storm wilt u beiden naar binnenkomen!

Scene 6

Mevrouw Storm komt binnen van rechts. Ze heeft verscheidene papieren boodschappentassen aan de hand die gevuld zijn met levensmiddelen; o. a. met sla die er gedeeltelijk buiten hangt. Ze blijft midden op het toneel staan. Zilverberg wijst op het hoofd van rechter Grosveld.

JOSEF: Wat is er?

WILLEM: Je baret!

JOSEF: *(grijpt naar zijn hoofd)* Mijn baret is gestolen.

GRAUSTRA: *(wijst naar de baret die vóór Grosveld ligt)* Daar!

JOSEF: *(tegen Graustra)* Wil je mevrouw Storm verzoeken nog even naar buiten te gaan?

GRAUSTRA: Ja, mevrouw Storm moet naar buiten? *(hij schreeuwt)*
Mevrouw Storm naar buiten!

NORA: Is 't al afgelopen?

GRAUSTRA: *(tegen mevrouw Storm)* Nee, u moet nog eventjes naar buiten.

NORA: Dat is niet nodig ; ik ben al geweest.

GRAUSTRA: *(terwijl hij mevrouw Storm bij de arm neemt en haar naar buiten wil geleiden)* U zal toch even moeten.

NORA: Hoe bedoelt u?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto